

Чорні троянди

Антоній Перковський

Троянда любові, троянда надії!
Чому ти загинула в болі?
В єдиному слові, в єдинім пориві
Живу я, не маючи долі.

Загинула творчість, померла краса,
Кохання вогонь вже згасає,
Але на троянді шипи, як коса,
Любов вона не помічає!

Це дивна картина!
В ній смерть і життя,
Це істини, правди хвилина!
Тут зайві слова і пусті почуття,
Бажаної волі царица!

Як човен на водах,
За вітром іду я,
Ховаючи смуток свій в гротах,
Навіщо живу і коли вже помру я?!
- Життя на завищених нотах.